

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

2011/2095(INI)

24.11.2011

OPINIA

Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego
i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną
gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.
(2011/2095(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej (*): Mario Pirillo

(*): Procedura obejmująca zaangażowane komisje – art. 50 Regulaminu

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r. i uważa, że środki powinny być wprowadzane w skoordynowany, ekonomiczny i skuteczny sposób, z uwzględnieniem specyfiki państw członkowskich; podkreśla, że należy uwzględnić obecny kryzys finansowy i gospodarczy przy tworzeniu strategii politycznych zapewniających i wspierających początkowe nakłady inwestycyjne, które przyczyniają się do zwiększenia odnawialnych źródeł energii celem zmniejszenia kosztów energii w perspektywie długookresowej oraz poprawy efektywności energetycznej w dziedzinie zaopatrzenia w energię i transportu; podkreśla, że zrównoważona gospodarka niskoemisyjna daje duże możliwości wyjścia z kryzysu w zakresie wzrostu gospodarczego i większego zatrudnienia, szczególnie zielonych miejsc pracy;
2. przypomina, że długoterminowe koszty niepodjęcia działań zapobiegających zmianie klimatu znacznie przewyższają krótkoterminowe koszty podjęcia obecnie poważnych i zdecydowanych działań;
3. przypomina, że zapotrzebowanie na energię pierwotną na świecie wzrośnie o ponad 30% do roku 2035, co zwiększy globalną konkurencję o zasoby energetyczne;
4. uznaje, że zmiana klimatu jest kwestią globalną; podkreśla, że jednostronne działania nie są wystarczające do zmniejszenia poziomu emisji w wystarczająco szybkim tempie i że potrzebne jest duże zaangażowanie ze strony państw spoza UE; podkreśla, że UE musi w dalszym ciągu prowadzić konstruktywne działania w ramach globalnych negocjacji w dziedzinie klimatu oraz że konieczny jest dalszy rozwój europejskiej dyplomacji klimatycznej pod egidą ESDZ; ponownie podkreśla konieczność zawarcia międzynarodowego porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012, powzięcia zdecydowanych i bardziej ambitnych zobowiązań przez wszystkie kraje rozwinięte oraz przyjęcia ambitnych i wystarczających celów zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych przez kraje o wysokim wskaźniku wzrostu gospodarczego; podkreśla, że głównym wyzwaniem dla zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej jest zapewnienie włączenia strategii w dziedzinie zmiany klimatu we wszystkie kluczowe obszary działalności związane z energią, transportem, rolnictwem, edukacją, innowacją itp.;
5. wzywa Komisję do ustalenia celów pośrednich na rok 2030 i 2040 w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, w tym konkretnych celów sektorowych wraz z ambitnym harmonogramem; wzywa do większej spójności między wspólnotowymi programami i strategiami politycznymi, aby osiągnąć cele planu działania oraz zapewnić całkowite uwzględnienie jego priorytetów w nowych wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020; stwierdza, że zwiększenie efektywności energetycznej o 20% pozwoliłoby UE na zmniejszenie własnych emisji CO₂ o 25% lub więcej do 2020 r. oraz że takie zmniejszenie byłoby nadal opłacalne w dążeniu do osiągnięcia długoterminowego celu zmniejszenia do roku 2050 emisji gazów cieplarnianych o 80–95% w stosunku do

poziomów emisji z roku 1990; stwierdza, że, zgodnie z planem działania, mniej ambitne założenia spowodowałyby znacznie wyższe koszty w całym okresie; przypomina jednak, że opłacalność inwestycji należy zawsze oceniać w świetle budżetów państw członkowskich;

6. podkreśla, że Chiny są światowym liderem pod względem mocy zainstalowanych farm wiatrowych, że pośród dziesięciu czołowych producentów turbin wiatrowych znajdują się producenci chińscy i indyjscy oraz że Chiny i Tajwan wytwarzają obecnie większość światowych paneli fotowoltaicznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podejmowania działań mających na celu propagowanie w UE ekologicznie wydajnego rozwoju i produkcji w zakresie tych technologii oraz nowych innowacyjnych technologii, które są niezbędne do osiągnięcia ambitnych celów związanych z ograniczeniem emisji gazów cieplarnianych;
7. wyraża nadzieję, że zostaną szybko ustanowione konkretne i wymierne cele sektorowe celem stworzenia klimatu zaufania i współpracy wśród prywatnych inwestorów, zachęcania ich do podejmowania działań oraz lepszego wykorzystania funduszy europejskich; podkreśla, że takie czynniki jak odnawialne źródła energii, innowacje oraz opracowywanie i wdrażanie przełomowych technologii przyczyniają się do zwalczania zmiany klimatu, a jednocześnie są pomocne w przekonywaniu partnerów UE na całym świecie, że zmniejszenie poziomu emisji bez spowodowania utraty konkurencyjności ani zagrożeń dla tworzenia miejsc pracy jest możliwe; uważa, że ważne jest, aby Europa i państwa członkowskie służyły przykładem poprzez utworzenie systemu inwestowania w nowe, efektywne energetycznie i niskoemisyjne technologie; wzywa do umocnienia obecnych systemów finansowania w celu osiągnięcia celów zawartych w planie działania; jak również do niezwłocznego podjęcia dyskusji na temat koniecznych do uruchomienia instrumentów finansowych oraz do ułatwienia lepszej synergii między krajowymi a europejskimi programami finansowania; jest zdania, że programy finansowania z wielu źródeł mogą stanowić skuteczny instrument; podkreśla istotną rolę finansowania regionalnego i finansowania w ramach polityki spójności jako głównego instrumentu współfinansowania regionalnych środków przejścia na gospodarkę niskoemisyjną; uważa, że znaczną część finansowania na okres programowania 2014–2020 powinno się przeznaczyć na osiągnięcie celów przyjętych w planie działania do roku 2050;
8. zwraca uwagę na fakt, że UE i państwa członkowskie nie dokonały wystarczających inwestycji w środki zmniejszenia emisji CO₂ lub zwiększenia efektywności energetycznej w sektorze budownictwa i transportu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeznaczenia większej ilości środków finansowych na zwiększenie efektywności energetycznej budynków oraz miejskich sieci grzewczych i chłodniczych zarówno podczas przeglądu obecnych ram finansowych, jak i w przyszłych wieloletnich ramach finansowych;
9. uważa, że osiągnięcie tych celów do 2050 r., bez uszczerbku dla własnych źródeł energii państw członkowskich, może prowadzić do zmniejszenia zużycia energii, wzrostu bezpieczeństwa i niezawodności dostaw energii oraz ograniczenia wahań cen energii, co zapewni tym samym uczciwe i konkurencyjne ceny energii dla konsumentów i przedsiębiorstw oraz przyczyni się do poprawy konkurencyjności UE i wzrostu zatrudnienia;

10. przypomina, że zgodnie z istniejącymi ocenami, nie jesteśmy blisko realizacji celu, jakim jest poprawa efektywności energetycznej oraz zmniejszenie zużycia energii o 20% w stosunku do prognoz na 2020 r; wzywa do szybkiego działania, zwiększenia ambicji i silniejszego zaangażowania politycznego na rzecz osiągnięcia celów na rok 2020 i wyjścia poza horyzont roku 2020, poprzez dokonanie odpowiednich inwestycji; zgadza się z wnioskiem zawartym w planie działania Komisji, że strategie na rzecz efektywności energetycznej są kluczem do dalszego zmniejszenia emisji dwutlenku węgla; uważa zatem, że nie należy wykluczać wiążących celów; podkreśla, że środki na rzecz efektywności energetycznej prowadzą do tworzenia miejsc pracy, oszczędności dla gospodarki oraz zwiększenia bezpieczeństwa dostaw i konkurencyjności; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym priorytety określone we wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej służące zwiększeniu efektywności energetycznej we wszystkich sektorach, a zwłaszcza efektywności energetycznej budynków, dzięki renowacji istniejących budynków, ze szczególnym uwzględnieniem realizacji celu dotyczącego renowacji budynków publicznych; wzywa do zwiększenia zasobów i środków w celu uruchomienia nowych źródeł finansowania na poziomie europejskim i krajowym, w tym za pomocą nowych instrumentów finansowania; podkreśla znaczenie inwestycji prywatnych w celu przezwyciężenia obecnych ograniczeń budżetowych w sektorze publicznym;
11. podkreśla znaczenie badań i rozwoju dla rozwoju niskoemisyjnych i energooszczędnych technologii; wzywa UE do przyjęcia przewodniej roli w badaniach nad przyjaznym środowiskiem i energooszczędnymi technologiami oraz prowadzenia bliskiej współpracy naukowej z międzynarodowymi partnerami, ze szczególnym uwzględnieniem badań nad czystymi i zrównoważonymi technologiami, które umożliwią osiągnięcie celów strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (EPSTE) do 2020 r., który stanowi inicjatywę przewodnią UE w dziedzinie technologii niskoemisyjnych; podkreśla, że konieczne jest zwiększenie funduszy na wszelkie badania nad energią w ramach programu Horyzont 2020, w szczególności zaś na badania nad energią odnawialną; przypomina, że obecne środki finansowe w dziedzinie energii stanowią jedynie 0,5% w budżecie UE na lata 2007–2013, co nie jest zgodne z priorytetami politycznymi UE;
12. w celu ograniczenia zanieczyszczeń powodowanych przez transport wzywa Komisję i państwa członkowskie do uznania za priorytet inwestycji w rozwój ogólnoeuropejskiej inteligentnej sieci energetycznej, która może wykorzystywać energię wytworzoną na szczeblu lokalnym i regionalnym, w tym ze źródeł odnawialnych, i która jest pomocna w rozwijaniu infrastruktury niezbędnej do korzystania z pojazdów z napędem elektrycznym,
;
13. podkreśla istotną rolę energii odnawialnej, również wytwarzanej za pomocą innowacyjnych technologii w tej dziedzinie, oraz pilną potrzebę stworzenia lepszych rozwiązań w zakresie przechowywania, zwiększenia wydajności energetycznej i zapewniania efektywnego przesyłu energii oraz przedsięwzięcia odpowiednich środków w zakresie infrastruktury; uznaje, że państwa członkowskie osiągnęły znaczący postęp w rozwijaniu odnawialnych źródeł energii od momentu przyjęcia wiążących celów na rok 2020; zwraca uwagę na znaczenie kontynuowania tego podejścia oraz przyjęcia dalszych wiążących celów dla odnawialnych źródeł energii na rok 2030, przy uwzględnieniu możliwości i skutków makroekonomicznych, które mogłyby z tego wynikać; podkreśla, że takie działanie będzie pomocne w osiągnięciu celów na rok 2050, w zapewnieniu

przemysłowi niezbędnej pewności inwestycyjnej, w istotnym obniżeniu emisji gazów cieplarnianych, w tworzeniu miejsc pracy, w promowaniu niezależności energetycznej UE oraz we wzmocnieniu jej przywódczej pozycji w dziedzinie technologii i innowacyjności przemysłu unijnego; podkreśla, że osiągnięcie celów określonych w krajowych planach działań w dziedzinie odnawialnych źródeł energii ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia ogólnych celów UE na rok 2050; uważa, że Komisja powinna podjąć działania, jeżeli cele krajowe nie zostaną osiągnięte;

14. podkreśla, że poprawa w zakresie efektywnego użytkowania zasobów poprzez np. recykling odpadów, lepsze gospodarowanie odpadami oraz zmianę zachowań odgrywa bardzo istotną rolę w osiąganiu celów strategicznych dotyczących zmniejszenia emisji CO₂;
15. ponownie podkreśla znaczenie zapewnienia bodźców dla inwestycji publicznych i prywatnych ukierunkowanych na zaprojektowanie i rozwinięcie technologii dających się łatwo powielić w celu poprawienia jakości oszczędzania energii i efektywności energetycznej;
16. przypomina, że konieczne będą modernizacja i rozwój energetycznych sieci przesyłowych, szczególnie do przesyłu energii ze źródeł odnawialnych wytworzonej na obszarach o dużym potencjale, takich jak morskie farmy wiatrowe na Morzu Północnym i energia słoneczna w Europie Południowej, a także do przystosowania do zdecentralizowanego wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych;
17. wzywa państwa członkowskie oraz Komisję do przeznaczenia większej ilości zasobów na infrastrukturę energetyczną niezbędną do przejścia na zrównoważoną gospodarkę; podkreśla, że Europa powinna być najbardziej zaawansowana pod względem rozwijania norm i interoperacyjnych technologii internetowych powiązanych z energią oraz energooszczędnych zastosowań technologii informacyjno-komunikacyjnych, w szczególności inteligentnych sieci przesyłowych, pełnego i terminowego wprowadzania systemów dla inteligentnych domów, takich jak inteligentne liczniki przynoszące korzyści konsumentom oraz modernizacji i rozwoju wzajemnie połączonej europejskiej supersieci przesyłowej i infrastruktury LNG; w odniesieniu do wzajemnych połączeń regionalnych podkreśla konieczność uruchomienia planu inwestycyjnego w oparciu o pakiet UE w sprawie infrastruktury energetycznej, w celu zapewnienia dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia w energię; wzywa Komisję do zaproponowania praktycznych rozwiązań służących skutecznej integracji dużych zasobów energii ze źródeł odnawialnych za pomocą zasad rynkowych, które umożliwią skuteczną i przejrzystą wymianę energii na skalę międzynarodową; wzywa zatem do szybkiej integracji i tworzenia transgranicznych rynków energii elektrycznej; uznaje pilną potrzebę stworzenia wizji długoterminowej, jako że stworzenie infrastruktury energetycznej o długim planowanym okresie eksploatacji wymaga wielu lat; z zadowoleniem przyjmuje skoncentrowanie proponowanego instrumentu „Łącząc Europę” na infrastrukturze energetycznej;
18. wzywa do zapewnienia stosowania art. 10 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych, w szczególności w zakresie inwestycji w badania i rozwój, a także do wysłania sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby ponaglały do szybszego wdrożenia porozumienia G20 w sprawie zlikwidowania dotacji dla paliw kopalnych; podkreśla, że do osiągnięcia pożądaných skutków wdrożenie musi być koordynowane na szczeblu międzynarodowym;
20. Zauważa, że zgodnie z wnioskiem zawartym w planie działania, sektor energetyczny powinien być niemalże całkowicie bezemisyjny do 2050 r. (zmniejszenie emisji o 93–99%); uznaje, że z perspektywy przemysłu UE pierwsi inicjatorzy technologii niskoemisyjnych mają przewagę konkurencyjną w dzisiejszym i jutrzejszym świecie niskich emisji dwutlenku węgla; zauważa w związku z tym, że zmniejszenie emisji trzeba osiągnąć w sposób, który nie jest szkodliwy dla konkurencyjności UE i który pozwala zaradzić zagrożeniu ucieczką emisji gazów cieplarnianych, szczególnie w sektorach energochłonnych;
21. stwierdza, że na pozycji lidera zrównoważonych innowacji naukowych i technologicznych Europę zaczynają zastępować inne części świata, wskutek czego UE może utracić przywódczą pozycję w dziedzinie technologii i stać się importerem netto tych technologii i związanych z nimi produktów gotowych; podkreśla zatem znaczenie europejskiej wartości dodanej w zakresie opracowywania i wewnętrznego wdrażania technologii i produktów, w szczególności tych zwiększających efektywność energetyczną i wykorzystujących odnawialne źródła energii;
22. zauważa, że zgodnie z prognozą MAE w sprawie sytuacji energetycznej na świecie w 2011 r. obejmującą zmniejszenie udziału energii jądrowej, przewidywany wzrost emisji CO₂ dla sektora energii będzie znaczenie wyższy w perspektywie średniookresowej ze względu na większe zużycie paliw kopalnych; uważa, że podjęta przez niektóre państwa członkowskie decyzja o zamknięciu kilku istniejących reaktorów jądrowych nie może być usprawiedliwieniem zmniejszenia poziomu ambicji ich obecnej polityki przeciwdziałania zmianie klimatu; stwierdza, że według MAE osiągnięcie celu w postaci 2°C wymagałoby szybszego rozwijania i wprowadzania technologii CCS, zarówno w elektrowniach węglowych, jak i gazowych; zwraca jednak uwagę, że technologia CCS nadal znajduje się w fazie testowej i prekomercyjnej, tak więc należy rozważyć również rozwiązania alternatywne, opierające się np. na energii ze źródeł w dużym stopniu odnawialnych lub na efektywności energetycznej;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	23.11.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 41 - : 0 0 : 7
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Ivailo Kalfin, Seán Kelly, Holger Kraemer, Werner Langen, Alajos Mészáros, Mario Pirillo, Vladimír Remek
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Cristian Silviu Buşoi, Anna Hedh